

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 504

din 28 mai 2013

Prin Raportul nr. 1666/IJ/1082/DIJ/2013 Inspecția Judiciară a înaintat Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor privind modul de respectare a dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a dosarelor aflate pe rolul instanțelor, având ca obiect infracțiuni în legătură cu achizițiile publice, infracțiunea de spălare de bani și infracțiunea de conflict de interese.

Analizând Raportul Inspecției Judiciare și înscrisurile atașate, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii a reținut următoarele:

În raport de Calendarul de verificări și controale al Inspecției Judiciare pentru anul 2013, s-au stabilit domeniile specifice de activitate cu privire la care Inspecția Judiciară urmează a efectua verificări în anul 2013.

La stabilirea acestora s-a avut în vedere imperativul realizării măsurilor dispuse prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 679/04.11.2011, prin care au fost aprobate direcțiile de acțiune în vederea aducerii la îndeplinire a recomandărilor Comisiei Europene din Raportul privind progresele României în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare, publicat la

data de 20.07.2011, precum și Planul multianual al Consiliului Superior al Magistraturii pentru perioada 2011-2016.

Totodată, întrucât în Raportul privind progresele realizate de România în cadrul Mecanismului de Cooperare și Verificare din iulie 2012 s-a menționat, la Capitolul II, că: „Există în continuare obstacole în calea progreselor în domeniul combaterii corupției, al conflictului de interese și al achizițiilor publice”, s-a considerat ca fiind oportun, în acest context, realizarea unui control tematic având ca obiect „Modul de respectare a dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a dosarelor aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect infracțiuni în legătură cu achizițiile publice; infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism și infracțiunea de conflict de interese, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevăzută de art. 253¹ Cod penal.”

Verificările au fost efectuate de inspectorii judiciari din cadrul Direcției de inspecție judiciară pentru judecători, în perioada ianuarie - martie 2013, iar constatările au detaliat, obiectul cauzei, numărul părților, durata procedurii judiciare pe fiecare stadiu procesual și identificate cauzele obiective și subiective, care au condus la temporizarea procedurii de soluționare.

Verificările efectuate de Inspecția Judiciară nu au vizat etapa urmăririi penale, întrucât, sub acest aspect, este în curs de desfășurare un control, distinct, efectuat de Direcția inspecție judiciară pentru procurori, ce are ca obiect verificarea măsurilor luate de procurori și conducerile Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, parchetelor de pe lângă judecătorii, tribunale și curți de apel, în vederea soluționării dosarelor mai vechi de 1 an de la data sesizării, referitor la aceleași categorii de infracțiuni, precum și măsurile dispuse pentru recuperarea prejudiciilor.

Principalul obiectiv al verificărilor privind managementul de caz în dosarele având ca obiect infracțiuni din categoria celor menționate, respectiv a modului în

care este asigurată celeritatea soluționării acestui gen de cauze, a constatat în identificarea cauzelor care au determinat temporizarea procedurii.

Prin urmare, la efectuarea verificărilor au fost avute în vedere, pe de o parte, obligația stabilită în sarcina magistratului, prin dispozițiile art. 91 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de a soluționa cauzele în termen rezonabil, în funcție de complexitatea acestora, iar, pe de altă parte, dispozițiile art. 99 lit. h) teza I din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora nerespectarea în mod repetat și din motive imputabile a dispozițiilor legale privitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor, constituie abatere disciplinară.

La analiza motivelor care au determinat temporizarea procedurii și implicit la aprecierea caracterului rezonabil al duratei procedurii, Inspecția Judiciară s-a raportat la înțelesul dat noțiunii de „termen rezonabil” în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în ce privește art. 6 par. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În acest sens, criteriile stabilite pentru aprecierea termenului rezonabil în jurisprudența constantă a Curții au vizat:

- momentul de început al termenului rezonabil l-a reprezentat cel al „formulării unei acuzații în materie penală”, iar momentul final s-a raportat la pronunțarea unei hotărâri definitive de condamnare sau de achitare, respectiv încetare a procesului penal (cauza *Eckle c. R.F.G.*, hotărârea din 15 iulie 1982);

- durata rezonabilă a procedurii s-a apreciat în fiecare cauză în parte, în funcție de circumstanțele sale, după următoarele criterii: complexitatea cauzei în fapt și în drept, comportamentul părților, comportamentul autorităților și importanța pentru cel interesat a obiectului procedurii (cauza *Allenet de Ribemont c. Franței*, hotărârea din 10 februarie 1995 și cauza *Pierazzini c. Italia*, hotărârea din 27 februarie 1992);

- s-a statuat de către instanța europeană că judecătorul cauzei este în primul rând obligat să vegheze la derularea procedurii într-un termen rezonabil (cauza Vernillo c. Italia din 20 februarie 1991);

- conform jurisprudenței Curții de la Strassbourg întârzierile provocate de orice autoritate sunt de natură să atragă o constatare a încălcării art. 6 din CEDO (cauza Martins Moreira din 26 octombrie 1988), iar obligația de a asigura desfășurarea procedurii judiciare într-un termen rezonabil este una de rezultat (cauza Stogmuller c. Austriei din 10 noiembrie 1969).

Conform hotărârilor pronunțate de Curte, aprecierea duratei rezonabile a procedurii s-a făcut în raport de circumstanțele cauzei și ținând seama de criteriile consacrate de jurisprudența sa, în special de complexitatea cauzei, de comportamentul părților și de cel al autorităților competente, precum și de miza litigiului pentru părțile în cauză.

La analizarea dosarelor, având ca obiect infracțiuni în legătură cu achizițiile publice, infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 23 din Legea nr. 656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și infracțiunea de conflict de interese, prevăzută de art. 253¹ Cod penal, aflate pe rolul instanțelor, s-a avut în vedere durata procedurii cu începere de la data primei înregistrări a cauzelor în sistem, fiind identificate, pentru fiecare cauză în parte, motivele de ordin obiectiv și de ordin subiectiv care au determinat temporizarea judecății, în fiecare stadiu procesual.

La data efectuării verificărilor, din datele statistice, a rezultat că pe rolul instanțelor se află un număr total de 121 dosare având acest obiect, dintre care: 7 dosare cu o vechime cuprinsă între 5 ani și 10 ani, 9 dosare cu o durată a procedurii cuprinsă între 3 ani și 5 ani, 47 dosare cu o vechime cuprinsă între 1 an și 3 ani și 58 dosare cu o durată a procedurii mai mică de un an, durata procedurii fiind calculată de la data înregistrării dosarelor în sistem. Niciunul dintre dosarele verificate nu are o vechime mai mare de 10 ani.

Distinct, pentru fiecare instanță verificată, situația s-a apreciat astfel:

La Înalta Curte de Casație și Justiție, erau pe rol 2 de dosare, unul în care durata procedurii era mai mică de 1 an și un dosar cu o vechime între 1 și 3 ani.

La Curtea de Apel Alba – Iulia și instanțele arondate acesteia erau pe rol 4 dosare, dintre care: 1 dosar cu o durată a procedurii mai mică de 1 an și 3 dosare cu o vechime între 1 și 3 ani.

La Curtea de Apel Bacău și instanțele din raza sa teritorială erau pe rol 5 dosare, dintre care: 4 dosare cu o durată a procedurii mai mică de 1 an și 1 dosar cu o vechime între 1 și 3 ani.

La Curtea de Apel Brașov și instanțele arondate au fost verificate 4 dosare, 3 dintre acestea având o durată a procedurii mai mică de 1 an și 1 dosar având o vechime cuprinsă între 5 și 10 ani.

La Curtea de Apel București și instanțele arondate acesteia au făcut obiect al verificărilor 32 de dosare, dintre care: 5 dosare aveau o vechime cuprinsă între 5 și 10 ani, 3 dosare aveau o vechime cuprinsă între 3 și 5 ani, 13 dosare aveau o vechime între 1 an și 3 ani și 10 dosare au mai puțin de un an vechime.

Pe rolul Curții de Apel Cluj și instanțelor din raza sa teritorială erau 3 dosare, dintre care: 1 dosar cu vechime între 1 și 3 ani și 2 dosare cu o durată a procedurii mai mică de 1 an.

La Curtea de Apel Constanța și instanțele arondate acesteia erau 9 dosare, dintre care 5 dosare cu o durată mai mică de 1 an și 4 dosare cu o vechime cuprinsă între 1 și 3 ani.

La Curtea de Apel Craiova și instanțele din raza sa de competență erau pe rol 13 dosare, dintre acestea: 7 dosare cu o durată a procedurii mai mică de 1 an și 6 dosare cu o vechime cuprinsă între 1 an și 3 ani.

La Curtea de Apel Galați și instanțele arondate au fost verificate 4 dosare, dintre care: 3 dosare cu o durată a procedurii mai mică de 1 an și 1 dosar cu o vechime între 1 an și 3 ani.

Pe rolul Curții de Apel Iași și instanțele arondate erau 7 dosare, toate cu o durată a procedurii mai mică de 1 an.

Pe rolul Curții de Apel Oradea și instanțelor din raza sa teritorială erau 10 dosare, dintre care: 5 dosare cu vechime între 1 și 3 ani și 5 dosare cu o durată a procedurii mai mică de 1 an.

Pe rolul Curții de Apel Ploiești și instanțele arondate aveau pe rol un singur dosar cu acest obiect, acesta având o vechime mai mică de 1 an.

Pe rolul Curții de Apel Pitești și instanțelor din raza sa teritorială erau 8 dosare, dintre care: 3 dosare cu o vechime între 3 și 5 ani, 2 dosare cu vechime între 1 și 3 ani și 3 dosare cu o durată a procedurii mai mică de 1 an.

Pe rolul Curții de Apel Suceava și instanțelor din raza sa teritorială erau 8 dosare, dintre care: 5 dosare cu vechime între 1 și 3 ani și 3 dosare cu o durată a procedurii mai mică de 1 an.

Pe rolul Curții de Apel Târgu-Mureș și instanțelor din raza sa teritorială erau 8 dosare, dintre care: 1 dosar cu o vechime cuprinsă între 5 și 10 ani, 1 dosar cu o vechime între 3 și 5 ani, 4 dosare cu vechime între 1 și 3 ani și 2 dosare cu o durată a procedurii mai mică de 1 an.

La Curtea de Apel Timișoara și instanțele arondate acesteia au fost verificate 3 dosare, dintre care: 1 dosar cu o vechime între 3 și 5 ani, 1 dosar cu o vechime între 1 și 3 ani și 1 dosar cu o durată a procedurii mai mică de 1 an.

Pe rolul Curții Militare de Apel nu era pe rol nici un dosar cu acest obiect.

II. 2. Identificarea cauzelor obiective și subiective care au determinat temporizarea procedurii

Sinteza aspectelor, constatate pe larg cu ocazia analizării fiecărui dosar, a relevat că, prelungirea duratei procedurii s-a datorat, în principal, unor cauze obiective comune, respectiv:

a) Complexitatea cauzei

În acest gen de cauze, complexitatea cauzei este dată de miza procesului, de numărul mare al părților implicate, fie inculpați, dintre care unii trimiși în judecată în stare de arest, alții cetățeni străini, fie părți civile și părți responsabile civilmente, precum și de amploarea probatoriului administrat.

Necesitatea respectării drepturilor procesuale recunoscute părților, citarea unui număr mare de inculpați sau martori, aplicarea dispozițiilor Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ori analizarea și soluționarea cererilor și excepțiilor invocate de părți contribuie la prelungirea duratei judecății.

De asemenea, specificul anumitor cauze a impus administrarea unui probatoriu amplu, în scopul stabilirii prejudiciului. Cu privire la acest ultim aspect, în majoritatea cauzelor privind infracțiunile în legătură cu achizițiile publice și cele de spălare de bani, au fost dispuse expertize financiar-contabile, care au necesitat un interval mare de timp pentru întocmire și administrare, din cauza volumului mare al înscrisurilor analizate, precum și al obiectivelor stabilite. Mai mult, la solicitarea părților sau a reprezentanților Ministerului Public, în majoritatea cazurilor, a fost dispusă și efectuarea unor suplimente sau completări ale acestor rapoarte, ca urmare a încuviințării obiecțiunilor formulate.

b. Comportamentul procesual al părților și reprezentanților acestora

- Suspendarea judecății în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate invocată de părți

Acest motiv a reprezentat o cauză de prelungire a duratei judecății cauzelor penale, putând fi apreciată ca și o modalitate de tergiversare a judecății frecvent uzitată de părțile interesate în acest sens, aspect relevat și de faptul că majoritatea excepțiilor au fost respinse ca neîntemeiate.

Acest considerent, de altfel, a determinat intervenția legiuitorului care, prin Legea nr. 177/28.09.2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, a Codului de procedură civilă și a Codului de procedură penală, a procedat la modificarea dispozițiilor legale care impuneau suspendarea judecății în cazul invocării unor astfel de excepții.

- Exercițarea abuzivă a drepturilor procesuale prin:

- formularea, în mod repetat, a unor căi de atac inadmisibile, care au avut drept consecință întreruperea derulării procedurii de judecată aflată în curs, prin înaintarea dosarelor către instanțele de control judiciar;

- formularea, în mod repetat, a unor cereri de recuzare, pentru aceleași motive sau pentru chestiuni de judecată;
- formularea unor cereri de strămutare, prin care s-au invocat, de fapt, critici privind măsurile dispuse de instanță;
- formularea succesivă a cererilor de amânare ale părților pentru angajare apărători, pentru studierea dosarului și pregătirea apărării, pentru imposibilitatea de prezentare a apărătorilor aleși sau a inculpaților.

Într-un exercițiu normal și de bună-credință al drepturilor procesuale, încuviințarea unor astfel de cereri se circumscrie cerinței de a garanta părților un proces echitabil, ceea ce implică și asigurarea și respectarea dreptului la apărare.

De asemenea, caracterul complex al cauzelor a decurs din natura faptelor cercetate, numărul mare al acestora, al inculpaților și/sau părților civile și părților responsabile civilmente, și a justificat acordarea mai multor termene de judecată pentru pregătirea apărării, imposibilitatea de prezentare a apărătorului ales sau a inculpatului.

S-a constatat că, într-un număr semnificativ dintre dosarele analizate, exercițiul acestor drepturi s-a realizat cu rea credință, în scopul amânării repetate a cauzelor, cu intenția de tergiversare a judecății.

Verificările efectuate au relevat faptul că, în aproape toate dosarele analizate, a fost dispusă amânarea judecății la numeroase termene de judecată, din cauza lipsei inculpaților sau apărătorilor aleși ai acestora, invocându-se motive diverse, ceea ce a condus la imposibilitatea începerii cercetării judecătorești o perioadă îndelungată de timp, chiar în situația în care s-au dispus de instanță toate măsurile procedurale necesare.

Prelungirea procedurii de judecată pe o durată mai mare de timp, prin exercitarea abuzivă a drepturilor procesuale, s-a constatat, mai ales în cauzele cu mai mulți inculpați, în care fie apărătorii aleși ai acestora au lipsit, alternativ și la termene de judecată diferite, fie părțile au reziliat contractele de asistență judiciară și, invocând lipsa de apărare, au solicitat termen pentru angajarea unui avocat.

În contextul modalităților utilizate de părți pentru temporizarea procedurilor, este de evidențiat practica instanței supreme, care, în vederea evitării amânării cauzei pentru lipsa apărătorului ales, a desemnat și un apărător din oficiu pentru asigurarea asistenței judiciare, încă de la primul termen de judecată.

c. Comunicarea cu întârziere a relațiilor solicitate de instanță altor instituții publice (Registrul Comerțului, ambasade ș.a.).

d. Administrarea unui probatoriu amplu, determinată de natura și amploarea activității infracționale reținută în sarcina inculpaților, numărul părților, necesitatea stabilirii valorii prejudiciilor, audierea unui număr mare de martori, inclusiv prin comisie rogatorie.

De asemenea, numărul mare de martori audiați în cursul urmăririi penale și imperativul administrării nemijlocite de către instanță a probelor, cu respectarea tuturor garanțiilor procesuale conferite părților prin normele legale, au determinat prelungirea procedurii judiciare, administrarea probei testimoniale fiind realizată pe parcursul mai multor termene de judecată, chiar în condițiile în care instanțele au luat măsuri de sancționare sau de aducere cu mandat a martorilor care, deși legal citați, nu s-au prezentat în vederea audierii.

e. Dificultățile legate de îndeplinirea procedurii de citare cu părțile, respectiv îndeplinirea cu dificultate a procedurii de citare cu inculpații cetățeni străini, precum și derularea procedurilor specifice prevăzute de Legea nr. 302/2004 privind cooperarea judiciară internațională în materie penală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În astfel de situații, instanțele de judecată au stabilit termene de judecată la intervale mari de timp, în unele cazuri de până la 6 luni, ori au procedat la stabilirea mai multor termene de judecată pentru realizarea procedurii de citare a părților.

Această situație s-a constatat, în dosarele înregistrate în sistemul judiciar cu o vechime mai mare și în care procedura de citare a părților, în statele nemembre ale Uniunii Europene, s-a derulat prin intermediul Ministerului Justiției.

f. Declanșarea procedurilor prevăzute de Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, republicată, cu modificările și completările ulterioare, față de unele părți civile sau responsabile civilmente;

g. Parcurgerea mai multor stadii procesuale, urmare a casării cu trimitere spre rejudecare;

h. Modificarea succesivă a calității persoanelor trimise în judecată, cu consecința schimbării instanței competente material să soluționeze cauza;

i. Soluționarea, în fond și recurs, a diferitelor categorii de cereri referitoare la măsurile preventive;

j. Necesitatea soluționării cererilor și excepțiilor (altele decât cele de neconstituționalitate) invocate de părți pe parcursul procedurii judiciare;

k. Neefectuarea într-un termen rezonabil de către experții desemnați a expertizelor tehnice judiciare și a suplimentelor la acestea.

Au fost identificate și situații (cu o incidență redusă în practică) în care culpa instanței a contribuit la temporizarea procedurii prin:

a. Lipsa de fermitate în aplicarea sancțiunilor procedurale părților și participanților pentru exercitarea cu rea-credință a drepturilor procesuale și procedurale în scopul evident al tergiversării soluționării cauzelor

Având în vedere obligațiile instituite în sarcina judecătorului - de a avea rol activ în desfășurarea procesului penal și de a dispune măsurile necesare în vederea soluționării cu celeritate a cauzei - neaplicarea sancțiunilor legale în cazuri evidente de exercitare abuzivă a unor drepturi procesuale poate constitui o încurajare a acestui comportament al părților, care are drept consecință tergiversarea judecății.

Exemplificativ, în acest sens, este faptul că au fost identificate puține situații în care s-a dispus aplicarea amenzii judiciare pentru săvârșirea abaterilor judiciare constând în neefectuarea sau efectuarea cu întârziere a raportului de expertiză, ori neasigurarea substituirii apărătorului ales.

De asemenea, în unul dintre dosarele analizate s-a constatat că, deși onorariul expertului nu a fost achitat timp de aproximativ 1 an, ceea ce a condus la

amânarea întocmirii raportului de expertiză, acest comportament nu a fost sancționat în niciun fel de către președintele completului de judecată.

b. Redactarea hotărârilor cu întârziere, realizarea necorespunzătoare a comunicărilor, înaintarea cu depășirea termenelor regulamentare a dosarelor în căile de atac sau la instanțele în favoarea cărora s-a dispus declinarea de competență.

Verificările au evidențiat faptul că înaintarea dosarelor în căile de atac s-a realizat, uneori, cu întârziere, din cauza nerespectării termenelor legale de redactare a hotărârilor judecătorești.

În aceste situații, însă, depășirea termenului prevăzut de art. 310 alin. (2) Cod procedură penală s-a datorat, în principal, complexității cauzei, determinată de numărul mare al inculpaților, amplitudinii activității infracționale desfășurate, aspecte care au impus o examinare laborioasă a probelor și o prezentare elaborată a considerentelor, ce au stat la baza pronunțării soluției.

Raportat și la durata relativ redusă cu care a fost depășit termenul de redactare a hotărârii judecătorești, s-a apreciat că aceasta nu a constituit principalul motiv al temporizării procedurilor judiciare, astfel încât să justifice sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare.

În 3 dosare, s-a reținut, totuși, că durata întârzierii redactării hotărârii a fost foarte mare, astfel încât au fost efectuate verificări suplimentare pentru a se stabili existența indiciilor abaterii disciplinare prevăzută de art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare.

Urmare a verificărilor efectuate, s-a constatat că depășirea termenului de redactare a hotărârilor avea caracter de excepție în activitatea judecătorilor, precum și faptul că întârzierile au fost determinate, în principal, de complexitatea cauzelor, așa încât s-a apreciat că, în aceste situații, nu se impune declanșarea procedurii disciplinare.

c. Acordarea unor termene de judecată la intervale de timp nejustificat de mari, în raport de obiectul cauzei și de motivele pentru care s-a dispus amânarea, cu

consecința lipirii de eficiență a dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor în materie penală.

d. Omisiunea instanței de fond de a se pronunța asupra uneia dintre infracțiunile deduse judecării, ceea ce a condus la casarea cu trimitere spre rejudecare și inițierea unui nou ciclu procesual;

e. Pronunțarea unor hotărâri, cu nesocotirea dispozițiilor privind competența materială a instanței care a avut drept consecință casarea hotărârii și reținerea cauzei spre competentă soluționare.

Analiza motivelor, care au condus la temporizarea procedurilor judiciare în cauzele penale, având ca obiect infracțiunile vizate prin acest control, a relevat că, în majoritatea situațiilor evidențiate, au fost respectate și aplicate dispozițiile procedurale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor.

Având în vedere complexitatea cauzelor supuse verificării, determinată atât de specificul activității infracționale, ce presupune, de regulă, asocierea mai multor persoane în vederea săvârșirii unor fapte penale concurente, cât și de amploarea cercetării judecătorești, ce a constat în administrarea unui probatoriu vast, necesitând un interval mare de timp, s-a apreciat că durata de 1 an, considerată rezonabilă pentru soluționarea pe fond a unei cauze, nu a fost suficientă pentru finalizarea acestei etape procesuale în cazul infracțiunilor în legătură cu achizițiile publice sau a infracțiunii de spălare de bani.

Verificările efectuate au evidențiat că 47,9% din cauzele penale analizate au înregistrat o vechime în sistemul judiciar mai mică de 1 an, iar 86,7% din astfel de cauze aveau o vechime de până la 3 ani, durată apreciată ca fiind rezonabilă pentru soluționarea definitivă a unui astfel de dosar.

O altă constatare rezultată din verificări efectuate a fost aceea că, în marea majoritate a cauzelor, nu au fost identificate cauze subiective de amânare a judecării, durata procedurilor judiciare fiind determinate de cauze obiective.

S-a apreciat de către Inspekția Judiciară că nu se impune o monitorizare distinctă a cauzelor de acest tip, fiind suficientă monitorizarea acestora la nivelul conducerii curților de apel, întrucât aceste dosare să poată fi incluse în monitorizările

semestriale referitoare la cauzele cu o vechime mai mare de 1 an în sistemul judiciar, a celor cu o vechime între 5 și 10 ani și a celor mai vechi de 10 ani, precum și a dosarelor de mare corupție.

Curtea de Apel Craiova a formulat obiecțiuni la Raportul Inspecției Judiciare, în sensul că în dosarul nr. [redacted] la momentul efectuării verificărilor „trecuseră doar 5 luni”, timp în care „au fost acordate 5 termene de judecată”.

De asemenea, s-a menționat că în dosarul nr. [redacted], înregistrat pe rolul curții la data de 19.10.2012 durata procedurilor a fost doar de 5, respectiv 6 luni, în timp ce raportul prezintă numărul termenelor de judecată acordate exclusiv pentru considerentul lipsei de apărare, cu raportare la datele concrete ale fiecărui dosar în parte, dintre cele analizate.

În răspunsul la obiecțiunile formulate de Curtea de Apel Craiova s-a menționat de către Inspecția Judiciară că numărul de cauze având ca obiect infracțiunile vizate de actul de control, înregistrate pe rolul curții erau, la data efectuării verificărilor, în număr de 3, dintre care 2 aflate pe rol în primă instanță, și anume [redacted] și 1 dosar aflat pe rolul Curții de Apel Craiova, în apel, și anume dosarul nr. [redacted].

În ceea ce privește managementul de caz în fiecare dosar în parte, în privința dosarului nr. [redacted], s-a constatat că în cauză, au fost acordate 9 termene de judecată, la intervale de circa două săptămâni, primele 7 termene fiind acordate în vederea soluționării cererii de revocare a măsurii arestării preventive a inculpatului, cererilor de liberare provizorie pe cauțiune/sub control judiciar, pentru îndeplinirea procedurii de citare cu inculpatul arestat preventiv, pentru lipsă de apărare.

Ultimele termene de judecată până la momentul analizării managementului de caz au fost acordate în vederea administrării probelor, dispunându-se citarea pentru termenul din 28.03.2013 a primilor 8 martori din rechizitoriu.

Dosarul nr. [redacted] a fost înregistrat pe rolul Curții de Apel Craiova la data de 22.10.2012 și a fost repartizat completului [redacted], cu prim termen de judecată la 19.11.2012.

În continuare, s-a dispus amânarea cauzei pentru termenele din 10.12.2012, 11.02.2013, 04.03.2013, 08.04.2013 și 23.04.2013.

La termenul de judecată din data de 08.04.2013, după 5 luni de la înregistrarea dosarului pe rolul instanței, s-au luat măsuri pentru stabilirea cadrului procesual, dispunându-se introducerea în cauză a părții civile și a părților responsabile civilmente.

Astfel, au fost acordate 5 termene de judecată în vederea asigurării apărării celor trei inculpați și numai la cel de - al 4 - lea termen de judecată s-au dispus măsuri în vederea stabilirii cadrului procesual, în condițiile în care complexitatea cauzei raportată exclusiv la numărul inculpaților nu justifică amânările succesive exclusiv pentru motivul lipsei de apărare.

La termenul de judecată din 08.04.2013, instanța a dispus înaintarea unei adrese către _____ în sensul de a comunica dacă se constituie parte civilă în prezenta cauză, iar în cazul în care se constituie parte civilă să comunice cuantumul despăgubirilor civile solicitate, acesta constituind singurul motiv de amânare a cauzei.

În cuprinsul Raportului Inspecției Judiciare au fost prezentate motivele care au condus la amânarea repetată a cauzei timp de 5 luni.

Acceași situație a fost prezentată și în cazul dosarului nr. _____ aflat în apel pe rolul Curții de Apel Craiova, înregistrat la instanța de apel la data de 19.10.2012, repartizat completului _____, fiind acordate 6 termene de judecată, 6 luni, la cererile repetate formulate, în diverse forme, de către cei trei inculpați ori de către apărătorii acestora.

Raportul Inspecției Judiciare a prezentat numărul termenelor de judecată acordate exclusiv pentru considerentul lipsei de apărare, cu raportare la datele concrete ale fiecărui dosar în parte, dintre cele analizate.

Secția pentru judecatori apreciază că observațiile conducerii Secției penale a Curții de Apel Craiova au natura unor aprecieri suplimentare, care nu sunt în măsură să modifice constatările cuprinse în conținutul raportului, în condițiile în care acestea nu au fost contestate.

Raportul Inspecției Judiciare a fost comunicat Curții de Apel Oradea la data de 26 aprilie 2013, instanța verificată neformulând obiecțiuni cu privire la constatările din raport, însă înaintând Inspecției Judiciare un material lămuritor întocmit de domnul judecător [redacted], cu privire la cele menționate în raport referitor la dosarele pe care le gestionează magistratul, motivat de faptul că, în programul Ecris ar exista un număr limitat de caractere în ce privește introducerea motivelor de amânare a cauzei, motiv pentru care la fiecare termen de judecată a fost introdus doar pe scurt motivul amânării cauzei.

Domnul judecător [redacted] a arătat că, în dosarele nr. [redacted] și [redacted], amânările au fost dispuse datorită motivelor obiective, arătând că, „la stabilirea termenelor pentru care au fost amânate cauzele, s-a ținut seama de solicitările procurorului și a părților, de sărbătorile legale și de faptul că, în împrejurarea amânării anterioare cu scopul îndeplinirii dispozițiilor instanței, timpul a fost insuficient și nu au fost comunicate răspunsurile sau înscrisurile solicitate”.

În legătură cu materialul întocmit de domnul judecător [redacted] Inspecția Judiciară a precizat că starea de fapt și de drept, pe baza căreia a fost stabilit caracterul obiectiv sau subiectiv al amânărilor acordate de instanță în fiecare din dosarele prezentate în cuprinsul raportului, au fost extrase și analizate din încheierile întocmite ulterior ședințelor de judecată, care pot fi accesate în sistemul informatic Ecris, la nivel național, de către Inspecția Judiciară, încă din luna iunie a anului 2011, iar nu pe baza datelor sumar prezentate în fișa Ecris a dosarului; motivele de amânare ale dosarelor analizate au fost prezentate sintetic, prin extragerea aspectelor relevante din cuprinsul fiecărei încheieri de ședință, din perspectiva atribuțiilor de verificare și analiză ale Inspecției Judiciare, prin inspectorul judiciar, precum și a obiectivului verificărilor efectuate, respectiv a modului de respectare a dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a cauzelor având ca obiect infracțiunea de spălare de bani, prevăzută de art. 23 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru identificarea unor măsuri de prevenire și combatere a actelor de terorism, republicată, cu modificările și completările ulterioare, infracțiuni în legătură cu

achizițiile publice și infracțiunea de conflict de interese, prevăzută de art. 253/1 din Codul Penal; motivele obiective, precum și motivul subiectiv de amânare constatate în dosarele aflate pe rolul Tribunalului . . . , au fost menționate și în concluziile raportului întocmit de inspectorul judiciar, modalitatea de remediere a aspectelor constatate reflectându-se, de asemenea, în măsurile propuse.

Astfel, în ceea ce privește dosarul penal nr. . . . având ca obiect infracțiunile prevăzute de art.215, art.290, art.291, art.208-209 Cod penal și art.23 din Legea nr.656/2002 pentru prevenirea și sancționarea spălării banilor, precum și pentru instituirea unor măsuri de prevenire și combatere a finanțării actelor de terorism, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în care au fost trimiși în judecată 3 inculpați, s-a constatat în esență că, judecata cauzei a fost amânată la solicitarea inculpaților (1 termen), iar alte 4 termene de judecată au fost acordate în vederea îndeplinirii procedurii de citare cu inculpata persoană juridică, precum și în vederea asigurării dreptului acesteia la apărare, termenul din data de 4 aprilie 2013 fiind acordat în vederea îndeplinirii procedurii de citare cu inculpata prin lichidator . . . , nereținându-se vreun motiv subiectiv de amânare.

S-a constatat lipsa de relevanță a lămuririlor aduse de domnul judecător căruia i-a revenit spre soluționare dosarul nr. . . . în justificarea neadaptării lungimii termenelor acordate în cauză, motivelor concrete care au determinat amânarea judecății, chiar și în condițiile în care unii participanți la procesul penal ar fi solicitat sau ar fi fost de acord cu amânarea judecății, Inspekția Judiciară menținându-și punctul de vedere anterior exprimat, în sensul constatării unei cauze subiective de amânare în dosarul nr. . . . Tribunalului . . . , respectiv neadaptarea lungimii termenelor acordate, motivului de amânare.

Analizând Raportul Inspekției Judiciare, obiecțiunile formulate și răspunsul la aceste obiecțiuni, Secția pentru judecători urmează să constate netemeinicia acestora față de constatările raportului întocmit cu respectarea Metodologiei de realizare a controalelor de către Inspekția Judiciară, aprobată prin Hotărârea nr. 292/2010 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii.

Având în vedere aceste considerente, Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii urmează să își însușească conținutul răspunsului Inspecției Judiciare la observațiile formulate de Curtea de Apel Craiova – Secția penală și pentru cauze cu minori, precum și la „materialul lămuritor” înaintat de domnul judecător [ ] de la Tribunalul [ ] – S [ ] cu privire la constatările din raportul Inspecției Judiciare sus-menționat.

Secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii urmează să aprobe Raportul Inspecției Judiciare nr. 1666/IJ/1082/DIJ/2013 privind modul de respectare a dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu celeritate a dosarelor aflate pe rolul instanțelor, având ca obiect infracțiuni în legătură cu achizițiile publice, infracțiunea de spălare de bani și infracțiunea de conflict de interese.

Față de cele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 41 lit. g) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, raportate la dispozițiile art. 45¹ alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Superior al Magistraturii, aprobat prin Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 326/2005, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea, respectiv majoritatea voturilor membrilor prezenți;

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

HOTĂRĂȘTE

Art. 1. Însușirea conținutului răspunsului Inspecției Judiciare la observațiile formulate de Curtea de Apel Craiova – Secția penală și pentru cauze cu minori, precum și la „materialul lămuritor” înaintat de domnul judecător [ ] a de la Tribunalul Bihor – Secția penală cu privire la constatările din raportul Inspecției Judiciare sus-menționat.

Art. 2. Aprobă Raportul Inspecției Judiciare nr.1666/IJ/1082/DIJ/2013 privind modul de respectare a dispozițiilor legale referitoare la soluționarea cu

celeritate a dosarelor aflate pe rolul instanțelor, având ca obiect infracțiuni în legătură cu achizițiile publice, infracțiunea de spălare de bani și infracțiunea de conflict de interese, cu mențiunea că se impune întocmirea în mod unitar a rapoartelor efectuate de către Inspekția Judiciară, apreciind că este necesară elaborarea unei metodologii în acest sens.

Art. 3. Comunicarea raportului de control către curțile de apel pentru a fi pus în discuție în cadrul ședințelor de formare profesională, inclusiv la nivelul instanțelor din circumscripția acestora.

Art. 4. Monitorizarea trimestrială de către conducerile judiciare ale curților de apel a dosarelor având ca obiect infracțiuni în legătură cu achizițiile publice, infracțiunea de spălare de bani și infracțiunea de conflict de interese împreună cu dosarele având o vechime mai mare de un an de la data înregistrării în sistem și cu cele având ca obiect fapte de corupție și transmiterea rezultatelor către Inspekția Judiciară, urmând ca Inspekția Judiciară să efectueze un control în vederea verificării modului de remediere a deficiențelor constatate, în termen de 6 luni.

Art. 4. Transmiterea raportului către Comisia nr.2 pentru a analiza dacă se impune stabilirea unor reguli generale în analiza de către Inspekția Judiciară a managementului de caz.

Art. 5. Prezenta Hotărâre nr. 504/28.05.2013 a Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii se comunică Inspekției Judiciare în vederea luării măsurilor legale.

Data în București, la data de 28 mai 2013

Vicepreședinte,
Judecător dr. Adrian BORDEA

